

PÍSEŇ 0168

Utišení bouře

1. Ej, v o-nen dáv-ný čas, ej, v o - nen dáv- ný čas Je - žíš, Spa - si - tel náš

2. stoupil na lodičku, / stoupil na lodičku, / bral se přes vodičku.
3. Ej, bouře veliká, / ej, bouře veliká, / strach, hrůza všeliká,
4. velké vlny byly, / velké vlny byly, / lodi přikrývaly.
5. Pán spal na podušce, / Pán spal na podušce / v konci na lodičce.
6. Volali na něho, / volali na něho / učedníci jeho:
7. Spomožič nám, Pane, / spomožič nám, Pane, / ať nezahyneme.
8. Pročež se bojíte, / pročež se bojíte, / snad malé víry jste?
9. Pán Ježíš tiše vstal, / Pán Ježíš tiše vstal, / moři, větru přikázal.
10. Na to rozkázání, / na to rozkázání / bylo utišení.

T: Moravské národní písně, 1860

M: tradiční moravský nápěv / Moravské národní písně, 1860 / Ladislav Moravetz

PÍSEŇ 0242

To něco stojí

The musical score is written in treble clef with a key signature of three sharps (F#, C#, G#) and a 4/4 time signature. It consists of four staves of music. The first staff begins with a triplet of eighth notes (G4, A4, B4) followed by a quarter rest. The lyrics are: *Ref.* To něco stojí, to něco stojí, to něco stojí, ří - kám vám, to něco stojí, to něco sto-jí, když mocné či-ny při nás ko-ná Pán. The second staff continues the melody with lyrics: 1. Jen hrob mu byl do - mo - vem, ne - znal svět - lo dne, přes - to vo - lal: Ne - chod' sem, jdi pryč, ne - trap mne. *Ref.* The third and fourth staves provide harmonic accompaniment with lyrics: 2. Už přivykl temnotě, / má z ní vyjít ven, / s touhle změnou v životě / není srozuměn. *Ref.* 3. Znal jen sílu, křik a zlost, / rozbil, na co sáh, / ztratit svou posedlost, / nepůjde z něj strach. *Ref.* 4. Ti duchové nečistí / vešli do prasat, / stádo třeba přičistí / do výkazu ztrát. *Ref.* Chord symbols are placed above the notes: E, A, E, H, E, A, Edim, E, A, H, E, Edim, d, Edim, d, G, C, Fis, H.

2. Už přivykl temnotě, / má z ní vyjít ven, /
s touhle změnou v životě / není srozuměn.

Ref.

3. Znal jen sílu, křik a zlost, / rozbil, na co sáh, /
ztratit svou posedlost, / nepůjde z něj strach.

Ref.

4. Ti duchové nečistí / vešli do prasat, /
stádo třeba přičistí / do výkazu ztrát.

Ref.

T: Miloš Rejchrt, Svítá, 1992

M: Miloš Rejchrt, Svítá, 1992

PÍSEŇ 0161

Báječnej bál

1. Bá - ječ - nej bál u - spo - řá - dal krá - lů Král,
všechny po - zval dál. Ten nej - vět - ší sál na to ob - sta -
- ral, ne - bot' se bál, aby všem moh říct: Pojd' - te
dál ----- , za - cí - ná bál ----- , bá - lů bál ----- .

2. Ó Pane můj, proč právě dnes? / V plánu mám zrovna jinej ples. /
Ze všech pozvaných mluvil náhle strach, / že se připraví zas o jeden tah. /
Když ale ten bál byl mimo plán, / mimo plán.
3. Král však ten bál neodvolal, / zvát šel dál, než by kdo čekal. /
Ani žádná mříž, ba ani ten hřích / nezabrání tomu, kdo vejít /
chtěl by na ten bál, báječnej bál, / bálů bál.

T: Pavel Dvořáček, Nová píseň, [1983/4]

M: podle Noela Paula Stookeyho Nová píseň, [1983/4] / Svítá, 1992 / 2018

PÍSEŇ 0282

Sto bylo ovcí stáda

1. Sto by - lo ov - cí stá - da, když rá - no šly se pást. Ted' jed - na ně - kde

strá - dá: čím ne - cha - la se zmást, že ne - ví ces - tu zpát - ky? Snad bloudí pu - sti -

- nou. Den je ted' ná - hle krát - ký, ach, jak ji na - lez - nou?

2. Má pastýř těžkou práci, / když hledá zbloudilou. /
Sám málem stopu ztrácí, / když chodí pustinou. /
Už je však ovcí blízko, / už slyší její hlas! /
Tam leží, kdesi nízko. / Jde - vytáhne ji zas.
3. Tak Kristus hledá hříšné / a všechny přijímá. /
Má víc než slovo přísné: / svůj stůl nám prostírá. /
On nový život dává, / jím všechno začíná. /
Buď z toho Bohu sláva! / I mne má za syna!

T: Willem Barnard, Liedboek voor de kerken, 1973 / Bohuslav Vik, Buď tobě sláva, 1981

M: Willem Vogel, Liedboek voor de kerken, 1973 / Buď tobě sláva, 1981

PÍSEŇ 0212

Vracím se sám, jako ztracenej syn

1. Vra-cím se sám, ja-ko ztra-ce-nej syn, vra-cím se sám, ja-ko ztra-ce-nej syn,
vra-cím se sám, ja-ko ztra-ce-nej syn, ty víš ----, hledám tvůj stín -----, ty
víš ----, hle-dám tvůj stín. V bá - zni s ví - rou, ty víš -----, hle - dám tvůj
stín -----, ty víš -----, hle - dám tvůj stín.

2. /: Už málem bránou jsem smrti měl jít, :/
/: ty sám přicházíš vstříc. :/
S lítostí svou /: ty sám přicházíš vstříc. :/
3. /: S tebou chci žít jako služebník tvůj, :/
/: ty sám při mně v lásce stůj. :/
V mých dnů bídě /: ty sám při mně v lásce stůj. :/
4. /: Vracím se sám, jako ztracenej syn, :/
/: ty víš, hledám tvůj stín. :/
V bázní s vírou, /: ty víš, hledám tvůj stín. :/

T: Miloslav Esterle

M: Motherless Child, nápěv amerického spirituálu / Old Plantation Hymns, 1899 /
Černošské spirituály, 1955 / Svítá, 1992 / 2018

PÍSEŇ 0241

Šly zrána ke hrobu

E cis fis H7 E cis

1. Šly zrá-na ke hro-bu Ma-ri - e Mag-da- le - na a mat- ka Ja - ku- ba

fis Gis cis Fis

a ješ - tě jed - na že - na so - bě pro ú - tě - chu, mrt- vé- mu na pa- mát- ku,

fis7 H

šly zrá- na ke hro- bu dva dny po Vel- kém pá- tu.

2. Šly zrána ke hrobu, / sotva se rozednělo, /
oživit vzpomínku, / pomazat mrtvé tělo, /
balzámem zpomalit / zánik a zapomnění, /
na chvíli podržet, / co bylo a co není.
3. Šly zrána ke hrobu / a hrob byl otevřený, /
tak dovnitř vstoupily / zmíněné již tři ženy. /
Kampak se poděl ten, / za nějž šly držet smutek? /
Chtěly mu prokázat / poslední dobrý skutek.
4. A když si říkaly, / že to snad není k víře, /
bázeň na ně padla, / jak kdysi na pastýře. /
Dva muži stáli tu, / šat sněhobílý měli /
a světlo svítilo, / až oči přecházely.
5. Tu ženy poklekly, / sklonily tváře k zemi /
a muži řekli jim: / Zbytečně mezi těmi, /
co v prach se navrací, / hledáte Pána svého. /
Hroby jsou pro mrtvé, / ale ne pro živého.
6. Vzpomeňte, co slíbil / váš Mistr, Ježíš živý, /
a znovu čekejte / veliké Boží divy. /
K čemu jsou balzámy, / hroby a mauzolea, /
když je teď před vámi / svátek vzkříšení těla?

T: Miloš Rejchrt, Nová píseň, [1983/4]

M: Miloš Rejchrt, Nová píseň, [1983/4]

PÍSEŇ 0169

V nás srdce hořelo

1. V nás srd - ce ho - ře - lo, když při - šel Pán a

smut - ku tem - ná noc by - la ta tam.

2. Tma změnila se v jas, / když slovem svým /
zas radost navrátil / zarmouceným.
3. Vše, co nás trýznilo, / ten krutý žal /
ze srdcí ustoupil, / když při nás stál.
4. Nám smysl ukázal / utrpení, /
že smrtí cesta jde / ke vzkříšení.
5. Ten slávu uvidí, / kdo snížen byl, /
vždyť ponížením svým / Pán zvítězil.
6. Když jsme se blížili / již k Emauzům, /
hosta jsme pozvali / v náš chudý dům.
7. V nás srdce hořelo, / když cizinec
chléb vzal a rozlomil: / Toť Pán je přec.

T: Miroslav Heryán, Evangelický zpěvník, 1979
M: Klara Schlink / Evangelický zpěvník, 1979

PÍSEŇ 0211

Když Ježíš šel přes tu Judskou zem

1. Když Je - žíš šel přes tu Jud - skou zem, dru - hům svým věr -
- ným řek: Pojd' - te, jdem. Dnes-ka v Ká - ni je svat - ba, bu - de
tam i má - ti má, dnes v Ká - ni je svat - ba, tak tam jdem.

2. Svatby té veselý ruch a rej / nocí zní přes celou Galilej. /
/: Máti volá na syna: Zůstali jsme bez vína! A to by byl svatby konec zlej. :/
3. V Káni maj šest štoudví kamennejch, / Ježíš dal do každý vodu vlej. /
/: Voda v kádích zapění, ve víno se promění. Vína dost: Hej, správce, nalejt dej! :/
4. Proč dal víc, než hosti vypít chtěj, / proč dal víc, než třeba, znát mi dej? /
/: Já čet jsem u Kalvína, že pět set litrů vína šest štoudví má, Bůh jim požehnej. :/
5. Podstatný je pití vína sled, / nejlepší víno se dává hned. /
/: A jak času přibejvá, to horší se nalejvá. V Káni maj nejlepší naposled. :/
6. V žití tvém přibejvá dalších let, / nečekej nejhorší naposled. /
/: Bůh na sklonku tvého dne dá ti víno výborné, výborné víno až naposled. :/
7. V žití tvém dnes každá radost tvá / radost tu úplnou předjímá. /
/: V svý smrti jen přejdeš most, Bůh zavolá: Další host, novej host k nám vešel na slavnost! :/
8. Víno své výborné pít mi dej. / Říká Bůh: Jen dnes už ochutnej. /
Hle, kalich můj oplývá, / v něm čas se ti otvírá, / kalich můj oplývá, přijímej. /
Hle, kalich můj oplývá, / v něm pro všechny dost zbývá, / kalich můj oplývá, přijímej.

T: Svatopluk Karásek, Nová píseň, [1983/4] / Svítá, 1992 / 2018

M: podle nápěvu jazzového tradicionálu Svatopluk Karásek / Nová píseň, [1983/4] / Svítá, 1992 / 2018

PÍSEŇ 0172

Kdo mě z pout mých

Ref. Kdo mě z pout mých ven vy - vo - dí ----- , kdo ta pou - ta
od - stra - ní ----- , je - nom lás - ka vy - svo -
- bo - dí ----- , lás - ka bá - zeň vy - há - ní ----- .

1. Být jak strom, co plo-dy ne-se, / ne-jen lis-tí pro krá-su, /
být jak strom, co ne-poh-ne se, / ne-bo-jí se ne-ča-su.
2. Být jak dům na skále pevné, / jako maják na moři, /
s kterým ani příval nehne, / když se na něj oboří.
3. Pramen žití někde najít, / neznat, co je únava, /
třeba sám dál pravdu hájit, / i když právě prohrává.
4. Kdybych pronik do atomu, / kdybych létal na Měsíc, /
jako anděl mluvil k tomu, / lásku neměl, nejsem nic.

Ref.

Ref.

T: Miloš Rejchrt, Svítá, 1992

M: Charles Hutchinson Gabriel, Alexander's Gospel Songs, 1908 / Svítá, 1992